

Kjak

Annika Olsen
Løgtingskvinna

Vit skatta okkara borgarar av landinum

Ber tað til at tosa um eitt vælferðarsamfelag, tá okkara familjur ikki fáa gerandisdagin at hanga saman?

Kanning hevur staðfest, at Føroyar er eitt tað dýrasta landið at liva í í heiminum. Kostnaðarstøðið og skatta-trýstið er ovurstórt. Sum løtan er í dag missa fólk hugin yvirhøvur at fara til arbeiðis, tí skattabyrðan er alt ov høg. Av hvørjum 100 krónseðli eru góðar 30 kr. eftir at liva fyri, tá ið skattur og avgjöld er tikin av. Hetta er ikki vegurin at ganga. Í løtuni skatta vit okkara borgarar so nógv, at vit beinleiðis dríva teir av landinum, heldur

enn at eggja teimum at vera verandi. Um vit skulu venda búskaparligu gongdini og fáa fólk at venda heim aftur til Føroyar, verða vit noydd til at gera tað liviligt og lønsamt. Tað er neyðugt at gera munandi radikalar broytingar á skattaøkinum, so vit eggja fólki at arbeiða. Tað skal kunna løna seg at arbeiða, at taka eitt eyka tak, at taka nakrir eyka tímar, nakrar eyka vaktir, so tann einstaka familjan kann fáa endarnar at røkka saman

og forsøta sær lívið. Tað er ikki gott nokk bara at siga, at skatturin ikki hækkar, hann er longu vordin ov høgur. Landsstýrið hevur tíverri ongar ætlanir um at lækka skattabyrðarnar hjá føroyingum. Her má vend koma í.

Tað ber ikki til at tosa um vælferð í generellum vendingum, og at vit skulu hava eitt vælferðarsamfelag, tá ið okkara familjur liggja í skeljaskori, tí tær ikki hava ráð at halda hús og heim.

Somuleiðis er tað við einligum forsyrgjarum. Her eru heldur ikki nakrir batar at hóma í ætlanum landsstýrisins, tí sum vit vita, er tað sera trupult hjá hesum bólki yvirhøvur at liva í Føroyum. Tó skal sigast, at eg fegnist um intentionirnar við einum komandi bústaðarpakka, sum kann veita lágløntum og stórum upphaldarum v.m. ein hóskandi bústað. Vónandi ber hendan ætlan á mál. Samanumtikið hevur politiska skipanin mist føling-

ina við tí vanligu familjuni og stórum forsyrgjarum og teirra livistøðu. Tað er gott at hava yvirskipaðar visjónir fyri eitt vælferðarsamfelag, men um vit ikki fáa teir smáu týðandi lutirnar at virka, og t.e. tann einstaka familjan og vanligi føroyingurin, sum ikki fær sín gerandisdag at ganga upp í eina hægri eind, tá kunnu vit ikki tosa um vælferðarsamfelag, sum er ført fyri at kappast við onnur vælferðarsamfeløg. Ein grundleggjandi fortreyt

fyri búskaparvøkstri er fólkvøkstur. Lata vit standa til, leggja fleiri skattir og avgjöld á okkara borgarar skulu vit neyvan vænta nakran fólkvøkstur og harvið búskaparvøkstur. Tí skal vælferðin hins einstaka setast í hásæti.

Brot úr røðu hjá undirritaðu í samband við viðgerðina av løgmansrøðuni 2011.

Leggja nationalistiskt trýst á Brian Kerr

Norðurírar vilja »leggja føroysku ræðsluna aftur um seg«. Tað skrivar blaðið Belfast Telegraph, tí tað nívir norðurírsku venjaran, at norðurírin Brian Kerr vísti skaðafrøi, tá Føroyar í oktober í fjør spældu javnt ímóti Norðurírlandi

Norðurírski venjarin, Nigel Worthington, heldur tað vera respektlest, skrivar Belfast Telegraph.

Eitt av teimum mest skuffandi úrslitinum í søguni hjá Norðurírlandi var, at liðið spældi javnt ímóti føroyska fót bóltsslandsliðnum í oktober í fjør. Tað skrivar írski blaðið Belfast Telegraph í dag.

Blaðið byrjar greinina við orðunum: »It was a horror show to forget...«. Síðani verður víst til 1-1 javnleikin móti Føroyum á Toftum, sum blaðið heldur verða eitt sera vánaligt úrslit - serliga tá hugsað verður um, at írski liðið spælir fyri at kvalifisera seg til eina størri kapping.

– Tað var bara ein sein útjavning hjá Kyle Laferty, sum bjargaði okkum frá stóru skommini hendan dagin í uppi í Norðuratlantshavi. Spælararnir fingi beinan vegin boð um at sletta dystin úr minninum – at lata sum um, at dysturin ikki hevði verið, skrivar blaðið.

– Men tað er ein mynd, sum altíð verður etsyð fóst í minni hjá norðurírsku venjaranum, Nigel Worthington. Tað

var skaðafroa reaktiónin hjá Brian Kerr, tá dysturin varð brikslaður av: Føroyski venjarin, Brian Kerr, sló nevan upp í luftina, og spælararnir hjá honum vóru so glaðir, at tú skuldi trú, at teir høvdu vunnið Champions League, skrivar blaðið.

Og blaðmaðurin sigur, at hann heldur ikki, at tey kunnu siga nakað ringt um Brian Kerr fyri tað, hóast talan bara var um ein javnleik á heimavølli. Hann heldur, at Brian Kerr sum fyrrverandi norðurírskur venjari og nú venjari fyri einum sokallaðum amatørliði, hevur hann alla orsök at fegnast um ein javnleik móti einum liði, sum liggur meira einn 50 pláss hægri á styrkislistanum.

Men tann veruleikin, at foreldur hansara bæði vóru úr Belfast, gav úrslitinum enn størri týðning fyri Brian Kerr. Nigel Worthington heldur tað bara vera eitt sindur yvirdrivið og eitt sindur respektlest, skrivar altso Belfast Telegraph.

Annita á Fríðriksmørk

Jú, val skal verða í ótíð!

Kaj Leo lögmaður væntar, at hann útskrivar val í heyst, segði hann við útvarpið um dagarnar. Tað vil siga í ótíð. Men sambært ávísingum fjølmiðlunar so vilja andstøðutinglimir í Tjóðveldi ikki val í ótíð. So her má sigast at verða nógv vent í holuni.

At ynskja val í september er ikki tað sama sum at taka undir við lógaruppskotinum hjá Jørgen og Kára. Eg havi ongastaðni sagt, at hvørki eg ella nakar annar í tingbólkinum ætli at taka undir við lógaruppskotinum hjá teimum báðum. Eg havi hinvegin sagt, at vit kunnu vænta, at val verður síðst í september. Og tað hevði eg eisini vónað. Um tað so verður flutt til einaferð í oktober, er ikki so avgerandi. Tað, sum er avgerandi, er, at vit fáa val sum skjótast.

Tað vil so í minsta lagi siga: - í ótíð og helst tíðliga í heyst!

Alt annað hevði eisini verið politiskt ógvuliga óbúgvíð av einum andstøðuflokki.

Er tað neyðugt, lat meg

so gera greitt, hví eg haldi, at vit áttu at havt val síðst í september.

Fyri einseriøs andstøðuflokk, sum Tjóðveldi eiga vit sjálvsagt at dyrgja eftir vali, so skjótt vit hava fingið okkara ynski um fiskivinnureform og onnur mál í hús. Hetta var eisini tað, sum eg segði við útvarpið fríggjamorgunin. Soleiðis hevði tað borið til hjá einari nýggjari seriøsari samgongu við Tjóðveldi sum einum av flokkunum í landsstýrinum at smíðja komandi figgjarlóg. Eina figgjarlóg, sum ikki luktaði av valagni ella sjálvprofilering. Sjálvandi eigur Tjóðveldi framhaldandi at halda fast um málsetningin at koma figgjarlógarhallinum til lívs í 2016. Vit noyðast at halda fast um útreiðsluneutralitet. Vit noyðast at tvíhalda um forboð fyri meirnýtslu hjá landsstýrisfólkum. Vit noyðast at fáa politiska óskilið av vegnum, og visjónirnar á breddan aftur. Og øllum hesum náa vit best við einari nýggjari samgongu.

har Tjóðveldi og ein ella tveir aðrir flokkar sita við róðrið.

Eg dugi ikki at síggja, hví vit skulu hjálpa samgonguni við teimum málum, sum hon hevur tørv at fáa avgreitt við tí endamáli at hava nakað at vísa á til valið. Tá haldi eg, at málini verða seriøsari viðgjørd og avgreidd, um tað er ein meirilutasamgonga, sum ber tey á mál eftir valið.

Nú er ikki at hava kálvahjarta. Vil man úr lögtinginum ella fellir á valinum, má man verða til reiðar at siga farvæl. Vil man verða sitandi og verður afturvald(ur), má man eisini verða til reiðar at taka við landsins leiðslu. Má okkara vón verða, at tað ikki er kappingin við okkara egnu, sum setir dagsskránna – um tað so er til løgtingsvalið ella fólkatingsvalið.

Tað eigur allatíðina at verða málið um ein sjálvberandi búskap og samhaldsfast fullveldi, sum drívur verkið.

Spjadd klára vit tað ikki. Men standa vit saman, klára vit tað!